

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.805 van 3 maart 2000
in de zaak A. 85.178/VII-18.720.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat V. LURQUIN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Zwitserlandstraat 22

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Angolese nationaliteit, op 14 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 april 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 26 januari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, hem betekend op 19 april 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 januari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HOUTART die, loco Advocaat V. LURQUIN verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur P. DE BROCK, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van Angolese nationaliteit, komt België binnen op 17 oktober 1998 en verklaart zich op 19 oktober 1998 vluchteling. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoeker gebruik van het Portugees, met behulp van een tolk.

1.2. Op 26 januari 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. De bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 april 1999 tot bevestiging van de beslissing van de

Minister van Binnenlandse Zaken van 26 januari 1999 tot weigering van verblijf luidt als volgt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 16 maart 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Portugese taal machtig is, en in aanwezigheid van zijn advocaat, Mr. De Hemptinne loco Mr. Lurquin.

Betrokkene verklaarde sedert februari 1995 lid te zijn van het 'FLEC-FAC' (Frente de Libertação Do Enclave De Cabinda - Forças Armadas De Cabinda) en in de cel Hocha Henda, Luanda, de functie van propagandist te hebben waargenomen. Op 20 januari 1998 woonde betrokkene een celvergadering bij in de woning van zijn coördinator, J. T.. Drie andere celleden, B., S. en M., waren eveneens aanwezig. De schoonzus van de coördinator, D. T., die bij de politie werkte, onderbrak de vergadering en waarschuwde de coördinator ervoor dat ze een lijst met hun namen, foto's en een beschrijving van hun activiteiten onder ogen had gekregen bij de 'SINFO' (Service d'Information de la Police). Een pas gerekruteerd lid, J. A., zou die informatie hebben doorgespeeld aan de politie. T. raadde hen aan te vluchten. Betrokkene en de drie andere leden van het FLEC-FAC renden naar een oud-militant van hun beweging, M. C., in de wijk Kikolo. Ze hielden zich schuil in een bijgebouw van M. woning. Midden mei 1998 vernam M. van T. dat de politie reeds op de hoogte was van betrokkenes schuilplaats in de wijk Kikolo. M. kwam eveneens te weten van T. dat de coördinator, J. T., op 22 januari was gearresteerd in de haven van Luanda. Betrokkene en de drie andere leden ontvluchtten de woning van M. en doken onder bij een FLEC-FAC-lid, André Panda, in de wijk Sapu. Op 31 juli 1998 viel de politie de wijk Sapu binnen onder het voorwendsel op zoek te zijn naar wapens maar -volgens betrokkenes overtuiging-eigenlijk jacht maakte op hem en de andere drie leden. De woning van Panda werd eveneens doorzocht. Betrokkene en de drie andere leden hielden zich intussen schuil in Panda's varkensstal. Panda en zijn familie werden door de politie geslagen. Op 2 augustus 1998 meldde M. betrokkene en de drie andere leden dat de politie hen op de hielen zat en raadde hen uit veiligheidsoverwegingen aan ieder hun eigen weg te gaan. Betrokkene vluchtte naar een vriend, S. V., in de wijk Rocha Pinto.

Op 12 september 1998 lichtte M. betrokkene in over de arrestatie van B. in de wijk Sabinzanga. Volgens M. werd B. naar de gevangenis van Viana gebracht, alwaar hij werd gemarteld en onder druk van de omstandigheden de namen en activiteiten van zijn celleden prijs gaf. B. zou zijn bezweken aan zijn folteringen op 12 september 1998. M. en P. raadden

betrokkene aan het land te verlaten. V. nam contact op met een immigratieofficier op de luchthaven en vernam dat ze foto's in hun bezit hadden van separatisten, waaronder ook betrokkene's naam en foto. V. trof de nodige regelingen opdat betrokkene het land zou kunnen verlaten. Op 16 oktober 1998 reisde betrokkene met een geleend paspoort, onder begeleiding van een voor hem onbekende handelaar, vanuit Luanda per vliegtuig naar Brussel (met tussenlanding in Kinshasa, ex-Zaïre), alwaar hij 's anderendaags aankwam. Betrokkene vroeg op 19 oktober 1998 asiel aan in België.

Vooreerst vertonen betrokkene's verklaringen een aantal tegenstrijdigheden en hiaten, die de geloofwaardigheid ervan aanzienlijk ondermijnen. Zo verklaarde hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. verhoor 12 november 1998) dat hij in mei 1998 van de voorzitter, José Tembo, vernam dat de politie nog steeds op zoek was naar hem, terwijl hij voor het Commissariaat-generaal beweert dat M. hem in mei 1998 vertelde dat José Tembo op 22 januari 1998 in de haven van Luanda was gearresteerd en in de gevangenis opgesloten, en eraan toevoegt onwetend te zijn over het lot van Tembo. Bovendien stelde betrokkene voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat José Tembo hem ervoor waarschuwde dat hij op één van zijn reizen naar Cabinda zijn foto had zien uithangen in de luchthaven, terwijl hij voor het Commissariaat-generaal verzekert dat S. V. van een immigratieofficier op de luchthaven had vernomen dat ze zijn foto en naam in hun bezit hadden. Tijdens het verhoor in dringend beroep beweert betrokkene dat op 31 juli 1998 de politie de woning van Panda doorzocht, onder het voorwendsel op zoek te zijn naar wapens, terwijl hij dit feit onvermeld liet voor de Dienst Vreemdelingenzaken.

Daarenboven stelt betrokkene voor het Commissariaat-generaal dat B. op 10 september 1998 werd gearresteerd en onder marteling de namen en de activiteiten van celleden zou hebben bekend, terwijl hij dit toch wel essentiële feit in het geheel niet heeft vermeld voor de Dienst Vreemdelingenzaken. De door betrokkene voorgelegde documenten - met name een studentenkaart, 1995-1996 en een Angolese identiteitskaart, met nummer 000018945LA017, dd. 8 oktober 1997 - doen geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

Verder maakt het ontbreken van enig document terzake de controle van betrokkene's reisweg onmogelijk.

Tenslotte brengt betrokkene's verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep geen ander element naar voor dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is en kennelijk ongegrond is,

omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 26 januari 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van artikelen 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen, de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, de duidelijke appreciatiefout en de principes van een goed bestuur, doordat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de aanvraag van verzoeker afwijst als bedrieglijk en kennelijk ongegrond omdat in zijn verklaringen een aantal tegenstrijdigheden en hiaten zouden voorkomen die de geloofwaardigheid ervan aanzienlijk ondermijnen;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste onderdeel betoogt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken van 12 november 1998 verkeerd zou hebben gelezen; dat hij de passus "in die periode" verkeerdelijk zou hebben begrepen als "mei 1998"; dat onder "in die periode" moet worden verstaan de tijdsperiode tussen 20 januari 1998 en begin mei 1998 en dat verzoeker "later" (op 22 januari 1998) van M. zou hebben vernomen dat J. T., de voorzitter, op diezelfde dag werd gearresteerd in de haven van Luanda terwijl hij trachtte te vluchten naar Cabinda;

3.1.2. Overwegende dat het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken van 12 november 1998 het volgende vermeldt :

"Op dit adres verbleef ik tot begin 05/1998 (datum : ?). In die periode vernamen we van onze voorzitter dat de politie nog steeds op zoek was naar ons. Hij vertelde ons ook dat hij op één van zijn reizen naar Cabinda onze foto's had zien uithangen in de luchthaven. Later vernamen we dat onze voorzitter tijdens een van zijn trips was gearresteerd, we hoorden dat hij verdwenen was en we vermoeden dat hij werd vermoord.";

3.1.3. Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uit voornoemd verhoorverslag redelijkerwijs kon afleiden dat verzoeker met

"in die periode" de periode van begin mei 1998 bedoelde en met "later" na begin mei 1998; dat verzoeker daarentegen bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij midden mei 1998 via M., een oude militant van de partij, vernam dat de voorzitter van de partij reeds op 22 januari 1998 was gearresteerd;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede onderdeel betoogt dat de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen (in verband met wie hen waarschuwde dat zijn foto uithing op de luchthaven) perfect met elkaar verenigbaar zijn;

3.2.2. Overwegende dat de bestreden beslissing aangaande de tweede tegenstrijdigheid het volgende overweegt :

"Bovendien stelde betrokkene voor de DVZ dat J. T. hem ervoor waarschuwde dat hij op één van zijn reizen naar Cabinda zijn foto had zien uithangen in de luchthaven, terwijl hij voor de CGVS verzekert dat S. V. van een immigratieofficier op de luchthaven had vernomen dat ze zijn foto en naam in hun bezit hadden. (...)" ;

3.2.3. Overwegende dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat de voorzitter José TEMBO, op één van zijn reizen naar Cabinda foto's van verzoeker had zien uithangen in de luchthaven; dat hij bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat zijn vriend, S. V., contact zou hebben opgenomen met de immigratieofficier op de luchthaven die gezegd zou hebben dat zij op de luchthaven in het bezit zijn van verzoekers foto en naam; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in alle redelijkheid een tegenstrijdigheid kon vaststellen tussen verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal omtrent de persoon die hem meldde dat hij door de

luchthavenautoriteiten was gekend en door hen werd gezocht;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker in een derde onderdeel aanvoert dat de bestreden beslissing overweegt dat hij bepaalde belangrijke elementen voor het eerst heeft vermeld bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en niet bij de Dienst Vreemdelingenzaken; dat hij verklaarde tijdens het verhoor bij de Commissaris-generaal dat de politie de woning van A. P., waar verzoeker ondergedoken was, heeft doorzocht, onder het voorwendsel op zoek te zijn naar wapens en dat hij ook voor het eerst aan de Commissaris-generaal zou hebben vermeld dat B. werd gearresteerd en onder marteling de namen en de activiteiten van celleden zou hebben bekend; dat verzoeker betoogt dat dit te wijten is aan het feit dat de Dienst Vreemdelingenzaken hem heeft gevraagd zijn relaas zo kort en bondig mogelijk weer te geven en zich zoveel mogelijk te houden aan feiten en omstandigheden die hemzelf betreffen; dat het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken kort is geweest en het enkel betrekking zou hebben gehad op zijn persoon; dat het verhoor bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen veel uitgebreider is geweest;

3.3.2. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat het verhoor van verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken één uur en vijftwintig minuten heeft geduurd, hetgeen op het eerste gezicht niet als summier kan worden beschouwd; dat hij deze verklaring heeft ondertekend zonder enig bezwaar te maken; dat bovendien het al of niet uitgebreid karakter van de verhoren geen enkele verklaring biedt voor de tegenstrijdigheden tussen de verschillende verklaringen of voor het niet vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken van essentiële gebeurtenissen;

3.4. Overwegende dat de bestreden beslissing op het eerste gezicht de feitelijke en juridische overwegingen bevat die eraan ten grondslag liggen; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen redelijkerwijs kon overwegen dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd en een aantal essentiële feiten voor het eerst op het verhoor bij het Commissariaat-generaal heeft vermeld; dat de bestreden beslissing derhalve niet is genomen met miskenning van de door verzoeker aangevoerde bepalingen; dat het middel in geen van de drie onderdelen ernstig is;

4. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie maart tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.